

Gibtelecom Limitedin 1.7.2005 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-244/05)**

(2005/C 205/65)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Gibtelecom Limited, kotipaikka Europort (Gibraltar), on nostanut 1.7.2005 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat barrister M. Llamas, solicitor B. O'Connor ja asianajaja S. Brummel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, joka annettiin Gibtelecomille tiedoksi 26.4.2005 päivätyllä kirjeellä (viite nro 1982) ja jolla implisiittisesti hylättiin Gibtelecomin Espanjaa vastaan EY 86 artiklan sekä EY 49 artiklan ja/tai EY 12 artiklan nojalla tekemä kantelu
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä komissio hylkäsi kantajan 31.10.1996 saapuneen kantelun, jossa väitettiin, että espanjalainen televiestintäyhtiö Telefonica SA oli EY 82 artiklan vastaisesti väärinkäyttänyt määräävää markkina-asemaansa kieltäytymällä tunnustamasta Gibraltarin kansainvälistä suuntanumeroa (350) ja vaatimalla Espanjan ja Gibraltarin välisen automaattista suoravalintaista puhelinliikennettä koskevien rajoittavien ehtojen hyväksymistä. Kantaja muutti kyseisen kantelun myöhemmin EY 86 artiklan sekä EY 82, EY 49 ja EY 12 artiklan nojalla Espanjaa vastaan tehdyksi väittäen, että Telefonica toimi ylintä hallintovaltaa Gibraltarilla vaativan Espanjan hallituksen määräysten alaisuudessa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa riidanalaisen päätöksen väitettyihin useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin. Kantajan mukaan komissio erehtyi katsoessaan, että Telefonica ei ole julkisoikeudellinen yritys tai että se nauttii erityisistä oikeuksista EY 86 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

Kantaja väittää edelleen, että Espanja on antamalla Telefonicalle ohjeet torjua kansainvälinen ITU:n Gibraltarille määräämä 350-suuntanumero luonut ja ylläpitänyt EY 49 artiklan vastaisia televiestintäpalveluiden vapaan liikkuvuuden syrjiviä esteitä. Lisäksi kantaja katsoo, että Espanjan valtion kieltäytymisessä tunnustamasta kyseistä suuntanumeroa on kyse kansalaisuuteen ja asuinpaikkaan perustuvasta syrjinnästä ja se on vastoin EY 12 artiklan syrjintäkieltoa.

Kantaja väittää myös, että kun komissio katsoi riidanalaisessa päätöksessä, että asianmukainen ratkaisu numerointia koskevaan ongelmaan pitäisi löytyä suoraan Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisissä kahdenvälisissä neuvotteluissa, komissio teki toisen arviointivirheen, koska kantajan mukaan komission väliintuloon ei ole asianmukaista mahdollisuutta.

Kantaja esittää kumoamisen tueksi myös joukon prosessuaalisia ja hallinnollisia perusteita. Kantaja viittaa tässä yhteydessä komission EY 253 artiklan mukaiseen päätöksen asianmukaista perustelemista koskevan velvollisuuden väitettyyn laiminlyöntiin yhtä lailla kuin kantajan niiden perusteltujen odotusten loukkaamiseen, jotka väitetyksi johtuivat kolmen komission jäsenen 7.6.2000 Espanjalle ja Yhdistyneelle Kuningaskunnalle lähettämästä kirjeestä, jossa vaadittiin näitä kahta valtiota muun muassa etsimään ratkaisu numerointia koskevaan kanteluun. Kantaja väittää lisäksi samalla perusteella, että komissio ei ole toiminut puolueettomasti ja että se on loukannut periaatetta, jonka mukaan sen on toimittava kohtuullisen ajan kuluessa.